

עין משפט
נר מצוה

קלא א ב מ"י פכ"ה
מחל' מלח' ולח'
ה"י ה ו ועין נהשנות
וכח"מ סמג עשין נד
פושע ח"מ ס"י קטו עשין
:3

קלב ג מ"י פ"ו מהל'
זכיה ותמנה הל' ב
סנה עשין מה טושיע
אביע סימן נ ספק ב:
קלב ד מ"י פ"ט מהל'
גולה ואנדה הל' ו
ופכ"א מהל' מלטה וטוה
הל' א סנה עשין עג אה
טושיע ת"מ סימן קטו
ספק א וסימן שעג ספק
א:

קלד ה מ"י פ"ט מהל'
גולה הל' ו סמו
עשין עג טוש"ע ח"מ סימן
שע"ג ספיק א:

קללה ו' ד מ"י סייח מהל'
גזילה ואבידה הל' א
וסייח מהל' חסירה הל' ג
וסייח מהל' מלוה וזוה הל'
ג סמך עשין זה עוש"פ
ח"מ סי' לט סע"ק א וסי'
ק"א סע"ק א וסי' רכח
סעיף א:

קָלוּ ח ט מ"י פ"ט מהל'
גולה ואכילה הל' ט
סמג עשין עג טוש"פ ח"מ
ס' שעד סטוף א:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

והני מילי ברלא מסין
כיה בעל חוב אלא ק'
כלכו אבל אם נושה
בו כשיצוד ארעא ושכחא
נטל הכל ואינו נותן
ללוקח אפי' ההוצאה וזו
שינוא דשמואל היא ולא
סמכין עליה (ז) אלא
לעולם נותן הבעל חוב
ההוצאה ללוקח כמקובל

הוא דלא מסיק אלא שיעור ארעא. מימה כיון דלא מסיק אלא שיעור ארעא אחרי נטול שבת הימר על היצוא (א) וי"ל דכלאו הכי פריך שפיר הימחא כי וכלי הממקנה דמוקי באפסותיך א"ש דאע"פ דלא מסיק ביה אלא שיעור ארעא נטול יו היצוא ללוקח ושיעור הימר על היצוא ללות חנם

המגיע לכתפים כאן
לכתפים ⁽⁶⁾ והוא מעשי
שמואל אפי' בשבת
הא דמסיק ביה כשי
דלא מסיק ביה אלא
ליה שבחיה ומסליק
אית ליה זוזי ללוקח
לבעל חוב שפיר אלא
ליה זוזי ללוקח מצי
נימא ליה אילו הוה
מבולה ארעא השתא
⁽⁷⁾ גרברא דארעא בארעא
במאי עסקינן יבגוש
ליה לא יתא לך פרע
שאינה שלו ולקחה
שבה אין לו ושמואל
במאי קמפלגי רב ס

אין לוגגער ונתן
לשום פקדון סבר לא
אדם יודע שקרקע איז
מתנה ונימא ליה לש
מילתא והא פליגי ביהדי
המקדש את אחותו ו
ושמואל אמר :מעות
חוזרין אדם יודע שאין
וגמר ונתן לשום פקדון
סבר גאון מנייניו
מתנה אדם יודע שאין
וגמר ונתן לשום מתנה
כסיפא לה מילתא צר
בהא קאמר רב דלא עני
לנוכראה אבל גבי אז
לשמואל ואי איחבר ב
אלב בהא אימא מורד
זרע דאמר פקדון בין
האי לארעא במאי בין
סבר אנא איחות לא
בגויה כי היכי דהוה קא

מִדֶּבֶר דְּרֹמְתָא וְחָזִי
מִקְדָּשׁ הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה
(ספ) גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ שֶׁהָיוּ בִּשְׁנֵי הַיָּמִים
עֲמָלָה לְדַמֵּר שְׂמֹאל מֵעוֹת חֹחֲרִין
לִיכָא לְמִימָר חֲדָס יִדְעֵנָּה שְׂמֹאל מִכֵּר
יִצְיָוֵן דְּלֹאן זֶה פְּסוּט דִּכָּא חֲמֵר זֶה
מִטְּוֵרָה וְיוֹאֲכָא: חֲזֹר וְיִקְחָה בְּיָ.
בְּלֹא הִכֵּר כִּה מִימָר וְקִמְיַעֲנֵה לִיה
אֲלֵס הַגּוֹלָן יִכּוֹל לַבְּנוֹת הַמִּקְדָּשׁ לְחֲזֹר
לִיה מִעֲמֻתוֹ יֵשׁ לֵכֵל: **דְּרִמִּית** דְּקֹחֵר.
פֶּרֶשׁ" אַחֵר שְׁלֵקָה וְאִין נִרְאֵה דְּמִיד
שְׁקֵינָה הַגּוֹלָן וְכִה זֶה לֹקָח וְאֵת מִשּׁוֹ
דְּרִמִּית לִיה בְּתַר הִכֵּי פִסֵּק מִכָּא אֲלֵס
יֵשׁ לִימָר דְּרִמִּית קֹדֶם שְׁלֵקָה הַגּוֹלָן
מִגּוֹל (ס' וְרִמִּית גּוֹל) 3" סְהִיב מִלֵּה
אוֹ גּוֹסֵם בְּשַׁעֲה שְׁלֵקָה מִגּוֹל:
מִלֵּה

לוקח. לאחר שלקחה גולן מן הצעלים והגולן בא להוציאה מבנין

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

המגיע לכתמים. קרוב ל
להו כפירות גמורין ואין
מעשים בכל יום. דיני טור
חוב כל השבח עם הקרקע

בשבח שאינו מגיע בכל יום וקא מגביע לכתפים לא קשיא ודור ארעא ושכחא הא כשיעור ארעא דיהיב ליה הניחא למ"ד אי לא מצי מסליק איה למאן דאמר כי "אית מסליק ליה לבשל חוב

לי וזוי הוה מסליקן
דלית לי וזוי הב לי
א שיעור שבחאי הכא
ענשאו אפותיקי דאמר
ון אלמ מוזי הכיר בה
אמר רב מעות יש לי
אמר אפי' מעות אין לו
בר אדם יודע שקרקע
שום פקדון ונימא ליה
מקבל ושמואל סבר
ון לו וגמר נתן לשום
ום מתנה כספא ליה
דא וימנא "דיאחמר

ב אמר "מעות חזרון
מתנה רב אמר מעות
קדושים תופסין באחתו
ונימא לה לשום פקדון
ה ושמאל אמר מעות
קדושים תופסין באחתו
ונימא לה לשום מתנה
ויכא דאי איתמר בהא
די אינשי דיהבי מתנות
חזרון אימא מודה ליה
הך בהך קאמר שמואל
ה ליה לרב צריכא בין
ה לשמואל דאמר מתנה
לחזרון ופירות היכי אכלי
נרעא ואועביד ואוכל
ה ועביד איהו (ה) לכי אתי
הו לרב דאמר פקדון
מתנה מתנה אמר רבא
ה יש לו שבח ואע"פ
שכח ה"כרז בה שאינה
יש לו שבח אין לו
הוא בין בשמרי הלואה
הרבעא מניה שמואל
עלים הראשונים מהו
לו ראשון לשני כל
אי טעמא מר זוטרא
ה נקרייה גולנא רב
היה דליקו בהמנותיה
נייהו דמית לוקח מאן
דלא לקרייה גולנא
הא

: למ"ד. לא חזר להעמיד

הראשונים מהו, ופשט ליה מה מבר ר
גזלנא, רב אשי אמר ניחא ליה דליקו

מסורת הש"ס

(א) בִּיקָהּ לָהּ: וְשֵׁי לִקְחָן
(ב) וְלִקְחָן קִי: בִּיקָהּ
(ג) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(ד) לִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(ה) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(ו) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(ז) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(ח) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(ט) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן
(י) וְלִקְחָן לֵא: וְלִקְחָן

הגהות הב"ח

(א) גם' ולבי אחי מריה:

גליון הש"ס

גם" סעות חורין. ע"י כ"כ
ע"י ע"א חוס"י ד"ה אלל:
שם חור ולקחה מבעלים.
ע"י נהר"ש פ"ו מ"ג
דלרומות:

הגהות הגר"א

(א) תוס' ד"ה ה"ה
 כ"י אחרי טעם ש"ה
 על ה"ה. נ"ב ו"ג
 חסו קוים גמ' בלחם
 ה"ה כ"י דין יורד של
 גרשות וכו' בלחם
 ו"ב הרמב"ן בלחם
 בל' כ"י כ"י קט"ו ס"ק
 (ב)

ביתו חננאל (המשך)

[illegible]

מה מן הגולן כיון שקנאה